

Veřejné projednání EIA na spalovnu a co tomu přecházelo

EIA je proces, který posuzuje vliv stavby na životní prostředí. Tento proces předchází územnímu řízení a jeho závěry slouží jako podklad právě pro územní řízení, které předchází stavebnímu řízení. To jen pro informaci, jaký by měl být sled informací. Záměrně píši měl být, protože tento sled nebyl ze strany Plzeňské teplárenské a.s. (PITep), investora spalovny, dodržen. Postup byl zcela nestandardní a ani samotné Ministerstvo životního prostředí (MŽP) nevědělo, zda byl tento postup možný. Investor musel totiž do 30. června 2011 podat žádost o dotace z Evropské unie. Součástí žádosti musí být mimo jiné posudek EIA a do šesti měsíců od akceptace žádosti MŽP musí investor doložit vydané územní rozhodnutí včetně nabyté právní moci. Pravděpodobně proto, že by PITep nestihl k 30. červnu získat posudek EIA, uspíšil celý proces tak, že požádal o vydání tzv. malé EIA, v němž Krajský úřad Plzeňský kraj rozhodoval ve zkráceném řízení bez účasti veřejnosti, a vydal „překvapivé“ stanovisko, podle něhož **nebude mít stavba ZEVO žádný významný vliv na životní prostředí v obci.**

Proti tomuto rozhodnutí jsme se spolu s dalšími sdruženími a mnoha občany odvolali. Zároveň jsme o tomto podivném postupu informovali Evropskou komisi, která bude žádosti o dotace posuzovat. Výsledkem bylo, že investor zahájil územní řízení a několik dní poté tzv. druhou velkou EIA, z našeho pohledu řádnou. Údajně proto, že ekologické organizace velkou EIA vyžadovali, skutečnost je však taková, že si investor zřejmě uvědomil riziko neschválení dotace ze strany EU pro absenci velké EIA. Vyjádření v tomto duchu jsme dostali právě od Evropské komise (EK), která striktně vyžaduje u tak velkého projektu proces EIA včetně veřejného projednání a účasti veřejnosti.

Ovšem jak jsme psala, ani MŽP nevědělo, jak se s tímto postupem vypořádat a muselo se EK dotazovat. Podle nepotvrzených informací, MŽP s akceptací žádosti o dotace na Spalovnu Chotíkov čeká, aby investor stihl zahájit vše potřebné a do šesti měsíců stihl doložit požadované dokumenty. V případě, že by tak investor do 6 měsíců neučinil, muselo by MŽP tuto žádost o dotace vyřadit. Pokud Vás napadlo, že je to podivné, nejste sami. Samotnou komisi tento postu patrně zaujal, proto si ze strany MŽP vyžádala vysvětlení a náměstek ministra životního prostředí musel údajně jet do Bruselu a vysvětlovat postup. Dle neověřených informací o průběhu této schůzky, dostal zástupce MŽP doporučení, aby ČR neočekávala přidělení této **dotace** (46% nákladů mělo být hrazeno z fondu EU). Nicméně 6. listopadu MŽP akceptovalo žádost o dotace a investor v přípravě záměru pokračuje.

Mezi tím vydal Stavební úřad Město Touškov územní rozhodnutí. Do všech těchto procesů jsme se zapojili jako účastníci řízení a podávali připomínky, stejně tak jako řada jiných sdružení a občanů Plzně. Jedno z podání, které jsme učinili, byla námitka podjatosti úřednic Stavebního úřadu. Tomuto bylo Krajským úřadem dáno za pravdu a tak by, dle logiky věci, měl Krajský úřad našemu odvolání proti samotnému územnímu rozhodnutí vyhovět, všechna rozhodnutí, která jeho úřednice ve věci spalovny učinily zrušit a předat územní řízení jinému stavebnímu úřadu v Plzeňském kraji k dalšímu řízení. S ohledem na dosavadní nestandardní kroky v celé záležitosti ale nelze postup KÚ Plzeňského kraje předjímat. Pokud nebude tento postup dodržen, dojde jednoznačně ze strany KÚ PK k porušení zákona a budeme nuceni podat správní žalobu ke Krajskému soudu v Plzni. Podle ohlasů, kterým se nám dostává, se k nám v takovém případě připojí i další sdružení a občané, které celou kauzu sledují od samého počátku.

Pravděpodobně ve snaze zachránit projekt zahájil investor druhý proces EIA, který už zahrnul i veřejnost, proto se koná **ve středu 25. ledna v 14:00 Veřejné projednání** v kulturním sále Slávie. Jistě jste zaznamenali v minulém roce podobnou akci v Pardubicích, kde množství nespokojených občanů

donutilo úřady k zápornému stanovisku pro výstavbu (obnovu) spalovny nebezpečného odpadu. **Je proto důležité se tohoto veřejného projednání zúčastnit a projevit svůj názor.** Nic není ještě rozhodnuto, naopak projekt je ohrožen tím, že EK neposkytne plánovanou dotaci, čímž bude **investice investora do výstavby výrazně vyšší** a bude jistě zajímavé, jak se rozhodnou plzeňští zastupitelé. V současné době diskutují o tom, kolik která stavba v Plzni bude stát a kterou se zastupitelé rozhodnou nerealizovat. Proč by to nemohla být právě nepotřebná spalovna?

Nepotřebná spalovna? Ano, nepotřebná. Nejen proto, že nepodporuje třídění, ale hlavně proto, že je tu nabídka od Sokolovské uhelné (ředitel p. Štěpánek). Sokolovská uhelná je dodavatelem uhlí pro příštích 10 let do Plzeňské teplárenské a.s. Nabídka Sokolovské uhelné zněla, že by vagony dovážející do Plzně uhlí mohly zpět do Sokolova dovézt odpad, kde by byl ekologicky zpracován v již existujícím zařízení. Tam je v provozu plynárna a je v plánu rozšíření jejího provozu o třídírnu odpadu. Kapacita celého zařízení má být 265tisíc tun odpadu, přičemž Karlovy Vary budou dodávat cca 60 tisíc tun odpadu. Město Plzeň a blízké okolí produkuje stejné množství odpadu (na tuto kapacitu také měla být spalovna původně dimenzována, ale ekonomicky by se to nevyplatilo, jistě si tuto diskutovanou změnu pamatujete). Sám hejtman Plzeňského kraje Milan Chovanec (ČSSD) v regionálních zprávách prohlásil, že je to velice zajímavá nabídka a vyzve plzeňské zastupitele k tomu, aby přehodnotili potřebu vlastní spalovny. Výstavba by stála 2,5 – 3 miliardy Kč, 46% mělo být hrazeno z dotací, které nejspíš tento projekt nezíská.

Pojďme tedy vzkázat plzeňským zastupitelům, že náš odpor stále trvá a že jsou jiné možnosti, než výstavba předražené spalovny na nevyhovujícím místě, v naší obci, v Chotíkově.

Vše, co je v tomto článku napsáno, se zakládá na faktech, které shromažďujeme od roku 2008 a na informacích zainteresovaných a s věcí obeznámených osob. Některé informátory, zejména z řad správních orgánů, však musíme chránit, proto jejich jména neuvádíme.